

LITHUANIA: YOUR CHILDREN PATHS OF RIGHTEOUSNESS SHALL TREED,
FOR THEIR NATIVE LAND THEY'LL LABOR-EARTH'S ASPIRING AIMS THEY'VE BRED.

MŪSŲ VAIKAI, ANŪKAI-
SLA ATEITIES KŪRĖJAI!
IRAŠYKIME Į SUSIVIENIJIMĄ.

Tėvynė

JUL 15 1994

SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ
AMERIKOJE ORGANAS

307 WEST 30th STREET, NEW YORK, N.Y. 10001

NO. 6 VOL. LXXXII, 1994-BIRŽELIS-JUNE

THE OLDEST EXISTING LITHUANIAN NEWSPAPER WORLD-WIDE

ŠVENTĖ SUVIENIJO LIETUVĄ IR IŠEIVIJĄ Amb. Aniceto Simučio sukaktis minint

Taip, kaip Aniceto Simučio konsulinė ir diplomatinė veikla vienyje išeivijos lietuvių širdimi ir rankomis kovoje dėl Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės, stiprino lietuvių keliuose, taip jo sukakčių minėjimas suvienijo Lietuvos ir išeivijos lietuvių.

Tai įvyko birželio 5 d. New Yorke, Kultūros Židinyje, kur vienas po kito su sveikinimais ir dovanomis Sukaktuvininkui rikavosi Lietuvos Respublikos diplomatai, dirbantys įvairiose pasaulio šalyse, išeivijos bendrinės ir specialios organizacijos, lietuviškoji visuomenė.

Dviguba sukaktis

Tai buvo Simučio 85-erių metų amžiaus ir jo 60-mečio konsulinės ir diplomatinės veiklos sukakties minėjimas, kurį surengė gausus newyorkiečių komitetas. Ta proga buvo išleistas ir šimto puslapių suvenyrinis leidinėlis, kurį redagavo Kęstutis Miklas ir Paulius Jirkus. Atskirais rašiniais ir nuotraukomis buvo apžvelgta Sukaktuvininko veikla, o gausiuose sveikinimuose pasireiškė lietuviškoji diplomatija, pradedant Lietuvos Respublikos Prezidentu ir Ministru Pirmininku, baigiant organizacijų ir pavienių asmenų sveikinimais.

Užtat Pagerbimo komitetas savo žodyje leidinio pradžioje ir sakė: „Lietuvos ambasadoriaus

Salomėja Narkėliūnaitė

Jungtinėse Tautose Aniceto Simučio sukaktys yra didelė šventė ne tik mums, New Yorko lietuviams, bet ir visiems, esantiems išeivijoje ir Lietuvoje. Pagerbiame asmenį, kuris, kaip lietuvis ir vadovaujantis nepriklausomos Lietuvos pareigūnas dalyvavo mūsų veikloje, tamsiausiais Lietuvos okupacijų laikais palaikė mūsų tautinę dvasią, tarptautiniu mastu atstovavo Lietuvai jos laisvės ir nepriklausomybės kovose ir įgijo jai daugelį draugų tarp pasaulio tautų“.

Aniceto Simučio pilnas titulas yra nepaprastasis įgaliotasis ambasadorius Jungtinėse Tautose, kuriose jis Lietuvai atstovauja nuo 1991 m. rugsėjo 17 d., kada Lietuva tapo priimta tos tarptautinės organizacijos nare. Savo kredencialus JT Gen. Sekretoriui jis įteikė tų pačių metų spalio 8 d., o spalio 9-ąją pasakė savo pirmąją kalbą Generalinės Asamblėjos pilnates posėdyje. Jau tris kartus, jam vadovaujant, šios organizacijos rūmuose Lietuva šventė savo Vasario 16-osios sukaktį, tarp jų ir savo nepriklausomybės 75-ąją.

Iš savo gyvenimo 85-erių metų Simutis Lietuvai atidavė 60, iš jų 58-erius metus praleido New Yorke, kur buvo atsiųstas dirbti Generalinio Konsulato sekretorium, o nuo 1967 m. buvo Gen. Konsulu. Čia jis sutapo su New Yorko lietu-

viais, dalyvaudavo jų susirinkimuose ir veikloje.

Čia jis ir tapo seniausios lietuvių organizacijos — Susivienijimo Lietuvių Amerikoje — nariu, o 1992 m. 64-ajame SLA Seime pakeltas Garbės nariu. Dabar buvo malonu, kad tame pagerbime dalyvavo ir SLA Pildomoji Taryba, kuri kaip tik tomis dienomis buvo susirinkusi savo posėdžių New Yorke. Tad Sukaktuvininko minėjime sudarė net atskirą stalą.

Minėjimo išskilmės

Po kokteilių Židinio Mažojejo salėje, publika persikėlė į Didžiąją salę, o svečius prie garbės stalo atlydėjo tautiniais drabužiais pasipuošusios merginos. Iškilmes atidarė ir svečius pristatė Pagerbimo komiteto pirmininkė Lilė Milukienė. Įžanginį žodį tarė ir programą vedė artimas Simučio bičiulis dr. Juozas Kazickas. Po invokacijos, kurią sukalbėjo vyskupas Paulius Baltakis, OFM, šventės dalyviai pakėlė šampano tostą, linkėdami Sukaktuvininkui dirbti dar ilgus metus.

Po pietų pianistė Dalia Sakaitė paskambino M. K. Čiurlonio ir Chopino kūrinių, o Lietuvos Garbės Generalinis konsulas Los Angeles mieste Vytautas Čekauskas peržvelgė Sukaktuvininko gyvenimą ir konsulinę bei diplomatinę veiklą.

Po visų kalbų ir sveikinimų, aprištas juosta ir apdovanotas Lietuvos prezidento Gedimino ordinu, ir Šaulių žvaigžde, ambasadorius Anicetas Simutis tarė padėkos žodį. S.Narkėliūnaitės nuotr.

Ambasadoriaus Simučio gyvenimas ir veikla buvo pavaizduota ir video juostoje, kurią sukūrė Gerimantas Penikas ir Paulius Jirkus. Spalvotoje vaizduojamoje praeities daug istorinių momentų, kurie būdingi ne tik pačiam Sukaktuvininkui, bet ir išeivijai ir Lietuvos valstybei.

(Nukelta į 2 ps1.)

SLA sveikina Susivienijimo, seniausios pasaulyje lietuvių organizacijos, garbės narį amb. Anicetą Simutį ir poniją Janiną. Iš kairės: Nellie Bayoras-Romanas, Loreta Stukienė, Liucija Alinskiene, Janina ir amb. Anicetas Simutis, dr. Vytautas Dargis, Genovaitė Meiliūnienė, dr. Vytautas Tauras, Ona Osmolskienė, Vytautas Kasniūnas. Dešinėje: dr. Vytautas Dargis, pasveikinęs SLA garbės narį, amb. Anicetą Simutį.

Kęstučio Miklo nuotraukos

Tėvynė

ORGAN of
Lithuanian Alliance of America
(ISSN 0040-4071)

THE OLDEST EXISTING LITHUANIAN NEWSPAPER WORLD-WIDE

Published monthly except July and August
307 West 30th St., New York, N.Y. 10001
Tel. (212) 563-2210

REDAKTORIUS VYTAUTAS KASNIŪNAS
EDITOR
GENEVIEVE MEILIŪNAS, MANAGER

SLA Pildomosios Tarybos suvažiavime patvirtinta ir vienbalsiai išrinkta nauja SLA išdininkė Loreta Stukienė priima priesaiką. Kairėje: dr. Vytautas Tauras, Nellie Bayoras-Romanas, Loreta Stukienė, prez. dr. Vytautas Dargis, gen. sekretorė Genovaitė Meiliūnienė. Vytauto Kasniūno nuotrauka

SLA PILDOMOSIS TARYBOS SUVAŽIAVIMAS

SLA Pildomosios Tarybos suvažiavimas buvo darbingas su ilga darbotvarke. Negalėjo dalyvauti inž. Stasys Virpša. Visi dalyviai raštu pateikė savo pranešimus. Dvasiniu susikaupimu ir sujungtomis rankomis buvo prisiminti mirusieji nariai. Pagerbtas A.A. dr. Jokūbas Stukas.

Tarėmės apie vasaros darbo ir atostogų metą ir mums labiausiai rūpimą reikalą: naujų narių verbavimą. Tuo rūpinasi visos lietuviškos organizacijos, o mes kaip seniausia pasaulio lietuvių organizacija, turime pirmauti. Kiekviena valdyba yra bejėgė, be narių pagalbos.

UŽSIMOKIME IR IVYKDYKIME-KIEKVIENTAS IŠ MŪSŲ SURASKIME NAUJĄ NARĮ. TEGU VASARA MUS STIPRINA NAUJAIŠ UŽSIMOJIMAIŠ!

AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESAS

Dvyliktasis Amerikos Lietuvių
Kongresas įvyks 1994 m. spalio 29-30
dienomis Chicagoje

Amerikos Lietuvių Taryba, sudaryta iš įvairių ideologinių ir politinių organizacijų, savo tiksluose užsibrėžė kovoti dėl Lietuvos nepriklausomybės atstatymo „jos istoriškai etnografinėse sienose su reikalingais geografiniais ir etnografiniais korektyvais“, siektivisose srityse, demokratizacijos.

Vėlesniajai Amerikos Lietuvių kartai teko toliau tęsti ALTo senųjų veikėjų pramintą pagrindinį veiklos kelią, veikiant JAV-bėse savo ir pabaltiečių vardu, dalyvaujant tarptautinėse konferencijose nuo Helsinkio iki Maskvos, palaikant ryšį su Lietuvos atstovais, VLIKu ir bendrinėmis organizacijomis.

XI-tame Amerikos Lietuvių Kongrese užmegztas ryšys su Lietuvoje atsikūrusiomis demokratinėmis, politinėmis organizacijomis, o dabar jau palaikomas ryšys su

Lietuvos Respublikos vyriausybe ir jos atstovais.

Po partizanų, laisvės kovotojų, Sibiro tremtinių ir dabartinėje kovoje žuvusiųjų aukų, Lietuvai atgavus tarptautinį pripažinimą, Lietuva vėl kėlėsi laisvam, nepriklausomam, demokratiškam gyvenimui.

Pirmieji Lietuvos valstybės atsikūrimo žingsniai yra nelengvi. Lietuvai ir toliau reikalinga visokeriopa parama.

Pagal Lietuvos ambasadoriaus Stasio Lozoraičio, Jr. žodžius Amerikos Lietuvių Taryba, mūsų „sena ir nusipelnusi organizacija nėra toli gražu pabaigusi savo funkcijų mūsų visuomeniniame bei politiniame gyvenime“.

Amerikos Lietuvių Taryba ir toliau veiks, bus stipriu savo Tėvynės — Lietuvos ramsčiu.

GRANDINĖMIS SUKAUSTYTAS

BIRŽELIS

VYTAUTAS KASNIŪNAS

Penkiasdešimtą kartą atsivėrė prieš akis šaltyje paskendę Sibiro vaizdai, iš ledynų sklindantys žmonių šauksmai ir užaujantis vėjas, sniegu dengias žmonių kapinynus.

Penkiasdešimtą kartą subraižyti popieriaus lapai slysta nuo stalo ir sklaidosi ant grindų pradėtais, taisytai, pertaisytai, nebaigtais sakiniiais. Ir taip išsėdi prie rašomojo stalo su plunksna rankose valandų valandas, lyg girdėdamas minčių judesius, kurios pranoksta dienas ir naktis, išvagodamos raukšles kaktose ir veide, lyg kelią padrikusiomis sąvokomis — koks baisus žmogus — žvėris, baisiausias stalininio marksizmo žvėris.

Daug ką iš mūsų angelai sargai išgelbėjo iš Sibiro tremties kelio, ištisę pagalbos ranką. Tarp daugelio ir jūsų ir aš buvau jų tarpe. Tris kartus angelas atvėrė savo vartus. Kai reikėjo, jis ištisę pagalbos ranką. Pergalingas buvo ir jo šviesa spindintis kardas, ir jo mostas, nurodydamas priešui kitą kelią, kad mane išgelbėtų nakties tamsoje.

Penkiasdešimt kartų prieš akis popieriaus lapas, pieštukas ir sustingę pirštai, kažkur giliai gomuryje kliūva žodžiai, nekalba širdis, nejudą ir akys, jos lyg mirusios. Man reikia prisiminti ir pakartoti išsigelbėjimo padėkos žodžius, kai po ilgos nakties kelionės atsibudęs miške, bučiavau žolę ir su Tavim, Viešpatie, kalbėjau. Aš noriu dar kartą grįžti į auštantį rytmetį, į tą miško kelią, eiti kartu su angelu sargu. Beržo tošyje aš išrėžiau žodį „Myliu“, papuošiau kelio akmenėliais kryžiaus ženklą, reikia tik grąžinti to žodžio „Myliu“ toną garsus, nuskambėjusiais mano gyvenimo simfonija. Kokios tyros pasiaukojimo širdies buvo tie, kurie ryžosi gelbėti mane ir kitus. Ir jiems dalis iš to žodžio „Myliu“.

Neišsakysiu, Viešpatie, to ryto jausmų. Tuos žodžius surijo verkiantis dangus. Neužrašysiu nė popieriuje, nes reikia kraujo ir juodos dervos. Aš kryžium išsitiesęs šventoj žemėj, rasai žiburiuojant saulės spinduliais, laukų keliuose užaujant sunkvežimiams ir medžių lapams drebant nuo verkiančių šauksmų, pažadėjau kasmet rašyti ir kalbėti apie Lietuvos kančios kelią.

Tu ir aš ir daug kas iš mūsų nakties tamsumoje, be šviesos žiburėlio uždegtų langų kalbamės su lentynose suguldytom, tartum Šv. Rašto, knygom, tremtinių atsiminimais apie gyvenimą Sibire, apie ėjimą mirties keliu. Tos knygos, tie išgyvenimai, žmonių kankinimai bijo dienos šviesos, tam reikia nakties, labai tamsios nakties, ir baisios tylos!

Pasaulio šviesa nematė Lietuvos kančių, negirdėjo žmonių šauksmų, dejonų, kad Rusijos žmogus-žvėris sunaikino 67 milijonus žmonių. Pasaulis tyli su Jungtinėmis Tautomis, ir Vašingtonas, tyloje paskendęs, bijo varpų garso, šypsodamasis Maskvos meškai.

Vilnius užsikemša ausis, kad negirdėtų tremtinių prašymų, užsiriša akis, kad nematytų tremtinių varganos dalios. Jiems labai reikėjo, kad išeitų knyga apie „humanišką“ žmonių perkėlimą iš Lietuvos į Sibirą, apie „banditų“ išvežimą-trėmimą. Tokios knygos šauksmu pasitinkame tragiškąjį birželį. O Lietuvos Tremtinių sąjungos pirmininkas Balys Gajauskas sako, kad į sąjungos įstatus įrašyta ir istorinė veikla. Jie leidžia dvisavaitinį laikraštį „Tremtinys“, žurnalą „Laisvės kovų archyvas“, leidžia knygas, kuriose spausdina politinių kalinių, tremtinių atsiminimus. Sąjungos istorikų grupė labai didelė, su aukštais laipsniais, bet jie gyvenimo istorijos užmiršti. Politiškai paruošti istorikai galingesni, įtakingesni. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės remiamiems, jiems teko ir pirmoji duonos riekė, ruošiant „Lietuvos kančių istoriją“. Kas dabar ir besuras, kodėl tokia purvina pradžia pasirinko šviesaus atminimo bei įamžinimo...

ŠVENTĖ SUVIENIJO LIETUVĄ IR IŠEIVIJĄ Amb. Aniceto Simučio sukaktis minint

(Atkelta iš 1 psl.)

Sveikinimai, sveikinimai

Minėjimo leidinyje buvo ištiesai paskelbti tekstai Lietuvos Respublikos konsulinų ir diplomatinų atstovų įvairiose pasaulio šalyse. Bankete žodžiu sveikino Lietuvos ambasadorius Rusijai Romualdas Kozyrovičius ir ambasadorius JAV dr. Alfonsas Eidintas. Pastarasis prisegė ir Lietuvos Prezidento Brazausko Sukaktuvinkui paskirtą ordiną.

Toliau sveikino Linas Kučinskas, Lietuvos Gen. Konsulas New Yorke ir Lietuvos garbės konsulai: Kanadoje — Haris Lapas, Chicagoje — Vaclovas Kleiza. Iš visuomeninių organizacijų sveikino: JAV LB Krašto vald. pirm. Vytas Maciūnas, Šaulių Išeivijoje vadas Mykolas Abarius, SLA prezidentas dr. Vytautas Dargis, Amerikos Liet. Tautinės S-gos pirm. dr. Leonas Kriaučeliūnas, Tautos Fondo tarybos pirm. Juozas Giedraitis, Liet. Moterų Klubų Federa-

cijos pirm. Aldona Pintsch, Lietuvių Skautų Sąjungos vardu — vyr. skaut. Alfonsas Damušis.

Daugelis sveikintojų įteikė ir dovanų. Tarp jų buvo ir Pagerbimo komiteto suorganizuota šventės dalyvių dovana — dail. Petro Vaškio sukurtas Simučio bareljefas.

Savo žodį tarė ir Sukaktuvinkas. Jis trumpai prisiminė savo ir visos Lietuvos Diplomatines Tarnybos veiklą per tą glūdų sovietinės okupacijos laikotarpį, kada Lietuvos diplomatams užsienyje teko atstovauti Lietuvai diplomatinėje bendruomenėje, palaikyti jos vardą gyvą ir atremti Sovietų vedamą propagandą apie „laisvą prisijungimą“. Jų postai laisvajame pasaulyje buvo nelyginant kokia tvirtovė, simbolizuojanti nors ir okupuotą, bet nenugalėtą tautą ir valstybę.

Iškilmės užbaigtos Lietuvos himnu.

Gedului ir vilčiai

Tu vėl atgimsi: vėl žiedeliais sužydėsi ir vėl lapeliais sulaposi.

Gyvybės ratas niekad nenutrūksta, apskriedamas vienu lanku - ir mirtį, ir gimimą.

Tai, kas po žeme trūnija, pratrykš žaliuojančiais pavasariais ir suliepsnos ateinančių kartų troškimuose.

Be pabaigos pradžios nėra, o žemėj viskas atsinaujina.

Birutė Pūkelevičiūtė

Rauda (Lietuvos partizano apgarbstymas)

NUKANKINTAS ŽEMAITIJOS PARTIZANAS HENRIKAS KUDREIKIS

Kapitonas Juozas Babilius, kilęs iš Pavičio kaimo, Eržvilko valsč., Tauragės apskrities. Suimtas 1945-I-16, naktį, Devynakių km. prie Tauragės. Nukankintas, garsioje Šiubartinėje, Tauragėje, kur sribai pakasė daugybę partizanų lavonų.

Keturi broliai iš Telviškių km. (Panevėžio apskr.)

Šiuo laiku pasirodė viena kita maža knygelė apie Dzūkijos ir Žemaitijos partizanus. Beveik nieko neminima apie Aukštaitijos kovotojus. Šios tragiškos kovos liudytojų mažai beišliko, gal KGB archyvuose?

Keturi broliai Ambruožai, kilę iš Telviškių kaimo, paaugojo savo gyvybes ant tėvynės aukuro.

Pirmąją auką tapo Jonas. Lenkams apsupus tris lietuvių vaikus netoli Ramygalos, Jonas paskutiniiais šoviniais dengė draugų pasitraukimą. Sužeistas prarado sąmonę. Atsipeikėjo lenkų rankose. Atsisakius jiems suteikti žvalgybos žinių, lenkai priėjo jį prie arklio, kuriuo bevelkant, Jonas prarado gyvybę.

Antanas Ambruožas, Lietuvos kariuomenės viršila, su broliu Stasiu įstojo į partizanų dalinį, kur kovojo iki 1951 m. kovo 7 d. Klasringai išduoti, žuvo netoli Truskaivos miestelio. Vėliau kaip partizanas žuvo jauniausias brolis.

Pagerbtas partizanas

Malonu, kad kai kurie Lietuvos laikraščiai prisimena šventą partizanų kovą už Lietuvos nepriklausomybę. Jie perėjo pragarus ir tik stebuklo dėka liko gyvi. Kur jie šiandien? Nei viena Lietuvos valdžia nepasirūpino surinkti juos ir jiems padėkoti. Trumpa tautos atmintis.

Š.m. balandžio 20 d. (nr.15) „Gimtasis kraštas“ paskyrė pustrėčio puslapio buvusiam partizanui ir būrio vadui Jonui Abukevičiui. Aukštas, tiesus, su gražiai pražilusiais plaukais, dvidešimt septynerius metus atpylė gulagų žemėje. Abukevičius kadaise išėjo iš gimtųjų Užpalių į ten ir dabar sugrįžo. Žmona Bronė, buvusi partizanų ryšininkė. Judviejų dukra, kurią tėvas pamatė pirmą kartą, buvo ištekėjusi ir pagimdžiusi jam anūką.

SOS partizanams

„Lietuvos aidas“ (nr. 51 (94/3-16) rašytojas Kazys Saja, minėda-

Kpt. Domas Juozas Babilius.

mas naująjį KGB archyvų vadovą Vytautą Skuodį, klausia: „Kuo tas žmogus taip įkrito į akį valdančiai partijai? Mano bičiulis Antanas iš Seimo aiškino, kad Skuodis jo frakcijai žadėjęs Lietuvos genocido vykdytojais pavadinti tuos, kurie buvo šarvuojami miestelių aikštėse“.

Pagal kai kurių provincijos laikraštėlių, leidžiamų komunistinio elemento, tvirtinimus, rengiami oficialūs (?) partizanams kaltinimai už taikingų rusų imigrantų Lietuvoje iššūkimą. „Taikingi“, iki dantų ginkluoti rusai-komunistų partijos nariai, prisidėję prie partizanų naikinimo, užėmė į Sibirą išvežtųjų geriausius ūkius, rengė Latvijos ir Estijos likimą, kur pusę valstybės sudaro „taikingi“ Rusijos imigrantai.

„Literatūros ir meno“ nr. 52 (12/25/93) kažkokia E. Grincevičienė straipsnyje „Neieškokime bibliotekose ideologinių pinklių“ gina lietuvių tautos niekšą ir jauno partizano-poeto žudiką-poetą K. Kubilinską, kuris išdavęs rusams žymiausią Dzūkijos partizanų vadą Voverį ir jo vyrus, šiandien vadinamas vaikų literatūros klasiku. Autorė dūksta už jo bolševikinių eilėraščių cenzūravimą. Taigi, vėl — viva raudonieji didvyriai!

• 1947 vasarą Kazlų Rūdos miškuose buvo įsteigta Lietuvos partizanų karo mokykla. Pagal Pietų Lietuvos partizanų štabo programą buvo rengiami grandiniai, puskarininkiai, viršilos. Aktyviausieji šioje mokykloje pasireiškė Laisvės Kovotojų Tauro apygardos rinktinių partizanai. Mokykloje dalyvavo ir legendinis girių sakalas — Juozas Lukša (Daumantas) su savo broliu Stasiu.

Tauta išlaikė nepriklausomybės egzaminą. Pavojaus akimirka ji be politikų raginimų ir samprotavimų tapo vieninga.

• 1941 birželio 23 9.28 val. L. Prapuolenis per Kauno radiją LAF (Lietuvių aktyvistų fronto) vyriausiojo štabo vardu paskelbė: „Susiariusi laikinoji vėl naujai atgimstančios Lietuvos Vyriausybė skelbia atkurianti laisvą ir nepriklausomą Lietuvos valstybę“. Tuo metu atkaklios kautynės vyko Šančiuose, buvo užimti sovietų kariuomenės okupuoti sandėliai Žaliakalnyje. Mūšiai Nemuno pakrantėse vyko nuo karo pradžios iki birželio 25 ryto. Tą pačią dieną, pasak generolo S. Raštikio, Kaune pasirodė vokiečių kariuomenės žvalgai: jie išvydo išlaisvintą ir žydingą trispalvėmis miestą. Vilniuje 16 val. sukilėliai išskėlė trispalvę Gedimino pilies bokštą.

PARTIZANAI

Pirmąją karo dieną Utenos apskrityje partizanai išlaisvino Debeikių miestelį, išskėlė trispalvę. Keršydami NKVD naikintojai nužudė senąją knygnešį A. Baranauską, jauną mergaitę T. Jurkaitę. Antrąją karo dieną šauliai pradėjo Žemaičių Kalvarijos, Ylakių, Barstyčių, Sedos, Aukštadvario, Linkuvos, Pušaloto išlaisvinimą. 1941 birželio 24 d. keliasdešimt Utenos apylinkių partizanų užėmė miestą, nuginklavo milicininkus, iš NKVD daboklės paleido kalinius. Birželio 26 d. į Uteną įžengė vokiečių kariuomenė. Partizanų būrys, remiamas 2 tankų, birželio 24 d. užėmė Šeduvą.

• Rainių žudynių 52-osios metinės.

• Varčios mūšis. 1945 vasarą Varčios giria ir aplinkiniai miškai tapo laisvąja Dzūkijos partizanų teritorija. Alovėje, Dauguose, Merkinėje ir Nedzingėje NKVD naikintojai ir vietiniai sribai buvo ypač įtūžę, nes partizanai kontroliavo padėtį kaimuose, keliuose, gynė gyventojus nuo okupantų. Generolo žudiko Vetrovo baudėjai 1945 vasarą nutarė šturmu pulti Varčios partizanus. Tam tikslui pasitelkė didelį būrį baudėjų. Mūšis vyko per dieną ir per naktį. Narsiai atakas atlaikė Adolfo Ramanausko (Vanago) ir Kazimieraičio rinktinės vado — Vadovo Voverio (Žaibo) vyrai.

Partizanai nukovė 736 NKVD baudėjus. Žuvo 11 Ramanausko ir 2 Voverio partizanai.

ŠIMONIŲ GIRIOS PARTIZANAI

Aukštaitijos partizanams antraisais namais partizaninio judėjimo pradžioje (1944-1945) tapo senoji Šimonių giria, kur laisvės kovotojus saugojo ir pati gamta — pelkės, nepraeinami brūzgynai, šventoji su savo giliomis sietuvomis, slaptomis brastomis, vingriais upokšniais. Vienas pirmųjų partizanų organizatorių girioje buvo nežinomas Nepriklausomos Lietuvos karininkas, slapyvardžiu Žalgiris. Jo pavaduotoju irgi buvo nežinomas kovotojas Nemunėlis. Spėjama, kad jie į Šimonių girią atėjo iš Rokiškio apskrities, Panemunio valsčiaus. Daugelis partizanų būrių Žalgirį laikė savo vadu. Žalgiris žuvo 1945 sausį, Svėdasų valsčiaus Butėnų kaime. Ir pirmasis stambus partizanų būrys buvo pavadintas Žalgirio vardu. Žalgiriui žuvus, būriui vadovavo puskarininkis Povilas Baronas (Briedis). Jis žuvo 1947 m. pabaigoje Svėdasų valsčiaus Bajorų kaime. Paskutinis Žalgirio būrio vadas Aloyzas Žilys (Kęstutis) iš Čiukų kaimo žuvo 1949 m. lapkričio pradžioje Šimonių girioje. Gal kas pažinojo Žalgirį ir Nemunėlį? Atsiliepkite.

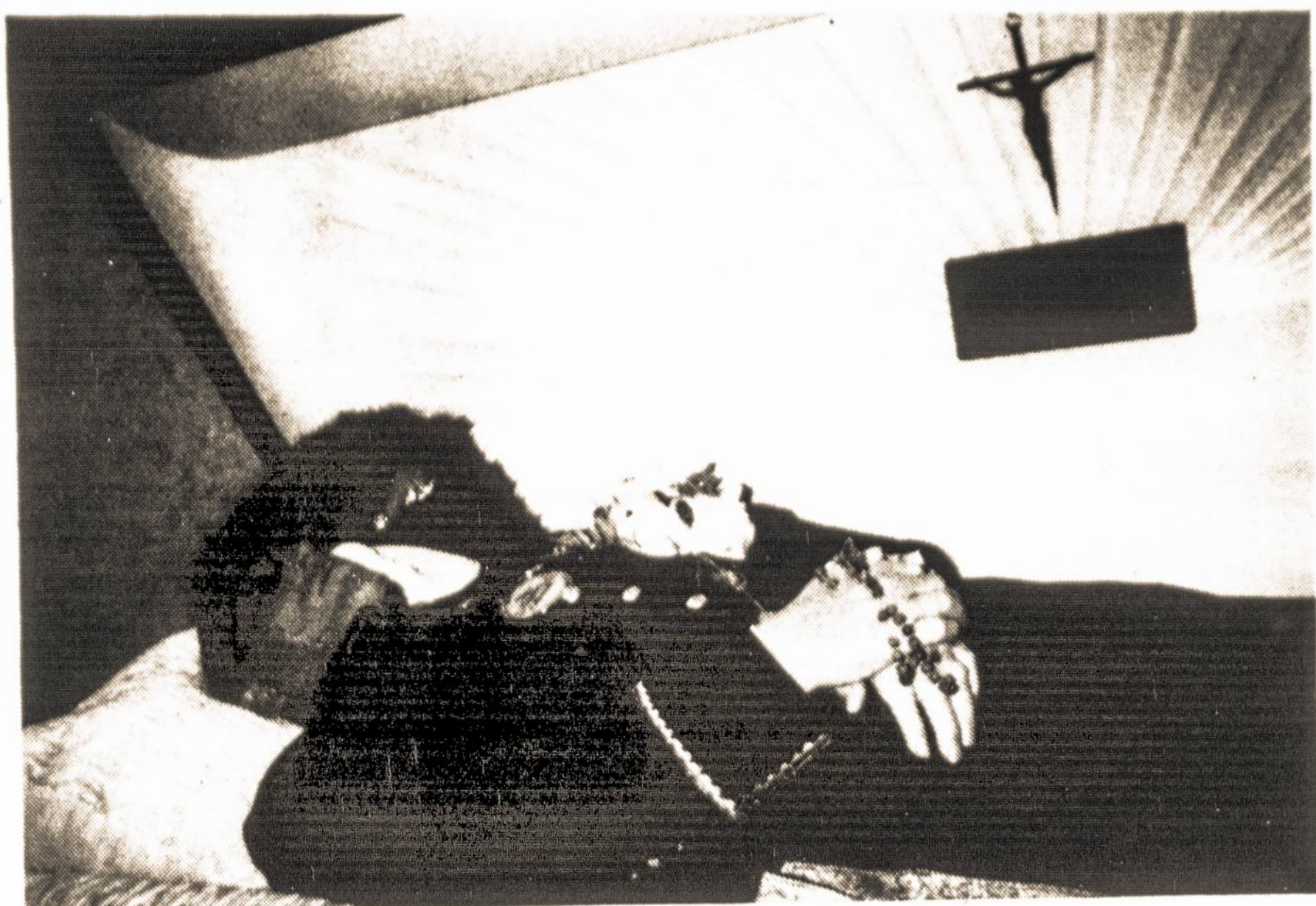
• 1945 Alytaus mokytojų seminarijos mokytojas Adolfas Ramanauskas su draugais įstojo į Nemunaičio apylinkės partizanų būrį, pasivadino Vanago slapyvardžiu. Netrukus Adolfas Ramanauskas (Vanagas) Dzūkijoje, Varčos miškuose, suformavo 3 būrius, buvo išrinktas kuopos vadu. Taip prasidėjo legendinės asmenybės kelias.

Panevėžio apylinkių partizanai

A.A. PROF.DR.JOKŪBUI STUKUI MIRUS

LIUDI SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ, AMERIKOJE, AMERIKOS LIETUVIAI IR LIETUVA. JIS BUVO LIETUVIO IDEALAS. GILIAI DVASINGAS LIETUVOS PATRIOTAS, LABAI DAUG VISOKERIOPAI JAI PADĖJĖS. SU VISAIS DRAUGIŠKAS, PAREIGINGAS, ŽYMUS PROFESORIUS, LAIKRAŠTININKAS, AUKSABURNIS KALBĖTOJAS. JO GYVENIMAS MUMS GYVU PAVYZDŽIU ŠVYTI. AMERKOS LIETUVIŲ ISTORIJOJE JO DARBAI, VEIKLA BUS AUKSO RAIDĖMIS UŽRAŠYTA.

Velionis pašarvotas šv. Silvestro ordino uniformoje. Jam to ordino garbę suteikė Popiežius už labai žymius dar-Lietuvai ir Baznyčiai.

Dr. Jokubas Stukas viduryje, kai sunkiai sirgo. Šalia Loreta ir trys gydytojai iš Lietuvos, kurie atliko praktikos darbus Deborah ligoninėje. Juos globojo Stukai.

A.A. prof. dr. Jokubas Stukas laidojamas kapinėse. Kairėje: Susivienijimo Lietuvių Amerikoje prezidentas dr. Vytautas Dargis, jautriais, prasmingų minčių žodžiais atsisveikino su SLA išdininku dr. J. Stuku. Dešinėje: sėdi Vladė Kaselienė (uošvė), Loreta Stukienė (žmona), broliai Petras ir Liudas. Šalia stovi: brolienė Emilija, brolis Augustas, brolienė Rita. Toliau, Nellie Bayoras-Romanas. Alfonso Petručio nuotraukos

PARUOŠUS SPAUDAI
LAIKRAŠTĮ, MUS
PASIEKĖ LABAI LIŪDNA
ŽINIA, KAD MIRĖ
SUSIVIENIJIMO
LIETUVIŲ AMERIKOJE
GARBĖS
NARYS, ILGAMETIS SLA
VICEPREZIDENTAS,
ŽYMUS
VISUOMENINKAS,
EILĖS ORGANIZACIJŲ
VADOVAS BEI GARBĖS
NARYS
ALEKSANDRAS
CHAPLIKAS

P.S. Plačiau kitoje "TĖVYNĖS" laidoje.

Mirė amb. Stasys Lozoraitis

Vašingtonas, birželio 14 d. — Lietuvos ambasadorius Italijoje Stasys Lozoraitis mirė birželio 13 d., 12:55 val. po pietų Vašingtone, po neilgos ligos, atvykęs čia gydytis. Paskutines gyvenimo valandas su juo praleido jo žmona Daniela. Šeimos pageidavimu, jo laidotuvės bus privačios. Birželio 17 d. Nekalto Prasidėjimo vienuolyno koplyčioje, Putnam, CT, bus laidotuvių Mišios, po kurių ambasadoriaus palaikai bus palaidoti Nekalto Prasidėjimo seserų „Dangaus vartų“ kapinaitėse.

Gimęs 1924 m. rugpjūčio 2 d. Berlyne, mokėsi Marijos Pečkauskaitės gimnazijoje Kaune. Rūmijoje baigęs Vokiečių gimnaziją, 1943 m. pradėjo dirbti Lietuvos pasiuntinybėje prie Šventojo Sosto (nuo 1947 m. attaché, nuo 1964 m. pirmasis sekretorius). 1944-1948 m. studijavo Romos universiteto Teisės fakultete. Nuo 1970 m. birželio 15 d. — Lietuvos atstovas prie Šventojo sosto. 1983 m. lapkričio mėnesį jis buvo pa-

A.A. Ambasadorius Stasys Lozoraitis
1924-1994

skirtas Lietuvos reikalų patikėtinu — chargé d'affaires — Lietuvos Pasiuntinybėje Vašingtone, pasilikdamas ir toliau Lietuvos atstovo prie Šv. Sosto pareigose. 1991 m. rugsėjo 6 d. Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos pirmininko Vytauto Landsbergio buvo paskirtas Lietuvos

ambasadorium Jungtinėms Amerikos Valstijoms, o 1993 rudenį — Lietuvos ambasadorium Italijoje.

Visą savo gyvenimą skyres diplomatinio ir visuomeninio darbu puoselėti nepriklausomos Lietuvos vilčiai, ambasadorius Stasys Lozoraitis iškilo kaip nenykstančios, žėruojančios laisvės trokštančių lietuvių simbolis ypač po to, kai buvo paskirtas de jure nepriklausomos Lietuvos reikalų patikėtinu Vašingtone 1983 metais. Tuo metu Lietuvoje šeimininkavo okupanto išauginta valdininkų karta ir atrodė, kad Lietuva jau niekuomet nebebus laisva. Savo tvirta viltimi Lietuvos laisve ir nepailstamu darbu, puoselėjant draugiškumą Lietuvai tarptautinėje bendruomenėje, Stasys Lozoraitis padėjo pamatus Lietuvos nepriklausomybės tarptautiniam pripažinimui 1991 m. rugpjūčio ir rugsėjo mėnesiais.

Lietuva liūdi netekusi gyvo Lietuvos demokratiškos ateities simbolio, bet Stasys Lozoraitis savo nesavanaudišku pasiaukojimu ir pasišventimu Lietuvai liks jai švyturiu į tą ateitį, kurios jis jai visu savo gyvenimu siekė.

Pelenų žiupsnelyje - šviesus, laisvas ir didelis

Gegužės 5 d. Kauno Petrašiūnų kapinių žemė amžinam poilsui priglaudė žurnalisto, rašytojo Aleksandro Merklio palaikus.

Švietė skaiti saulė, tyliai siūravo pušys, prie kapo vietos stovėjo juoda dėžutė su mirusiojo pelenais. Vienas po kito kalbėjo plunksnos broliai, prieškario laikų kolegos, Tautininkų partijos bendražygiai. Jie prisiminė velionį kaip kuklų, nepastebimą žmogų, be paliovos dirbusį taip reikalingą Lietuvai darbą.

Išėjo labai didelis žmogus, deja, lig šiolei daugelio nepastebėtas, kalbėjo literatūros istorikas Vacys Bagdonavičius, ir jo sugrįžimas į mūsų žemę virsta sugrįžimu

į mūsų protus ir širdis. Atguldamas jis tartum iš naujo prisikelia.

Sakralinę velionio sugrįžimo prasmę palietė Kauno Įgulos bažnyčios rektorius Ričardas Mikutavičius. Šviesus, laisvas ir didelis — tai R. Mikutavičiaus žodžiai. Tokiais žmonėmis gyva Lietuva. Užuojautos ir padėkos žodžius velionio žmonai p. Merkelienei sakė Žurnalistų, Rašytojų sąjungos, „Lietuvos aidas“, Kauno valdybos, Lietuvių tautininkų sąjungos, kitų organizacijų atstovai.

Petrašiūnų kapinėse supiltas dar vienas nedidelis didelio žmogaus kapas. Tarp gėlių ir vainikų — ir vainikas nuo Lietuvos Respublikos Prezidento. LA

A. Merklio palaikai pargabenti į Lietuvą

Eugenija Merklienė (antra iš dešinės) ir kiti juos atlydėjęsiai bei pasitikusieji Vilniaus aerouoste. ALEREPŲ GIRDŽIUŠO nuotr.

RAŠYDAMAS APIE KITUS, DIDELĮ SAVO GYVENIMĄ PARAŠĖ

Amžinai ilsėtis į Lietuvą sugrįžo lietuvių spaudos kūrėjas įžymių mūsų kultūros žmonių biografas, vienas iš prieškarinio „Lietuvos aidas“ redaktorių — Aleksandras Merkelis. Laidotuvių diena Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos šventės išvakarėse pasirinkta neatšitiktinai — velionio nuopelnai knygai, mūsų spaudai, mokslui išskirtinai užima labai žymią vietą.

A. Merkelis gimė 1907 metų sausio 11 Mikaičių kaime, Šiaulių apskrityje. Baigė Šiaulių gimnaziją, studijavo Vytauto Didžiojo universitete lietuvių ir rusų literatūras, pedagogiką. Keletą metų mokytojavo Kauno Aušros berniukų gimnazijoje ir Šiaulių mokytojų seminarijoje. Septyniolikmetis išbandė žurnalisto plunksną ir jos nebeпадėjo visą gyvenimą. Daugiau kaip penkiasdešimtyje laikraščių išspausdino per tris tūkstančius straipsnių. Darbavosi Eltoje, 1939 metais buvo „Lietuvos aidas“ vyriausiasis redaktorius.

Okupacijų metais rinko medžiagą apie raudonąjį terorą Lietuvoje, įsteigė muziejų, parašė apie raudonąjį terorą originaliais dokumentais pagrįstą veikalą, kuris, 1944 m. pasiūstas į Švediją, vėliau į JAV, labai pravertė Baltiesiems rūmams ruošiant medžiagą apie bolševikų okupaciją Lietuvoje.

1944 m. pasitraukęs į Vokietiją buvo aktyvus Lietuvos žurnalistų sąjungos dalyvis ir organizatorius. 1947 m. išrinktas jos pirmininku.

Daug valandų A. Merkelis atidavė darbams apie iškiliausius

mūsų kultūros veikėjus. Parašyti veikalai apie Simoną Daukantą, vyskupą Motiejų Valančių. Ypač reikšmingą darbą A. Merkelis atliko parengdamas išsamias Juozo Tumo-Vaižganto („Juozas Tumas-Vaižgantas“, Kaunas, 1934 m., 398 psl. ir Čikaga, 1955 m.), Vinco Kudirkos („Didysis varpininkas Vincas Kudirka“, Čikaga, 1986 m., 416 psl.), Vydūno („Vydūnas, žmogus ir kūrėjas“, monografija rankraštyje), Antano Smetonos

(„Antanas Smetona, visuomeninė, kultūrinė ir politinė veikla“, Niujorkas, 1964 m., 740 psl.) monografijas.

Aleksandras Merkelis mirė šių metų sausį Niujorke, sulaukęs 87 metų. Prieš mirtį ruošėsi grįžti į gimtinę. Buvo įsigijęs būstą, didelę savo bibliotekos dalį persiuntęs

Vilniaus universitetui.

Atsisveikinimas buvo Lietuvos rašytojų sąjungoje (Sirvydo 6).

Kaune Įgulos bažnyčioje buvo aukojamos šv. Mišios.

Po to buvo atsisveikinimas.

Palaidojo Petrašiūnų kapinėse.

LA

PRISIMINTAS IR PAGERBTAS VLADAS JAKUBĖNAS (1904-1976)

RIMVYDAS ŽIGAITIS

Gegužės 15 d. sukako 90 metų, kai gimė žmogus, kurio vardą dar taip neseniai Lietuvoje kelis dešimtmečius tardavome puse lūpų. Nors vyresnės kartos muzikai jį su didele pagarba retkarčiais prisimindavo, vadindami aktyvia ir ryškia asmenybe, mes, jaunesnieji, beveik nežinojome apie jo darbus, beveik negirdėjome jo sukurtos muzikos. Nebuvo garsiai kalbama apie didžiulius jo nuopelnus Lietuvos kultūrai, daugialypę veiklą ir jo vietą bendrame kultūros ugdymo kontekste.

Būties dramatiškumas lėmė, kad V. Jakubėno gyvenimas suskilo į du laikotarpius — aktyvi kūryba, vaisinga veikla Tėvynėje ir sudėtingas emigranto gyvenimas, siekimas išlikti, išgyventi. Tik pastaraisiais metais pradėta plačiau kalbėti, prisiminti šią neeilinių gabumų asmenybę — ryškų kompozitorių (trijų simfonijų, kantatų, baleto, daugelio kamerinių kūrinių, solo, choro dainų autorių), pianistą, dirigentą, pedagogą, aktyvų muzikinio gyvenimo veikėją ir metraštininką, muzikologą publicistą.

Puikią dovaną kompozitoriaus gimimo 90-osioms metinėms pateikė Lietuvos muzikos akademija — dviem dideliais tomiais išleido laikraščiuose, žurnaluose įvairiu metu skelbtus V. Jakubėno straipsnius ir recenzijas (leidinį sudarė JAV gyvenanti muzikologė Loreta Venclauskienė). Nacionalinė M. Mažvydo biblioteka parengė išsamiai V. Jakubėno kūrybą ir asmenybę pristatančią parodą. Muzikos akademijoje surengta konferencija „Vladas Jakubėnas ir jo veiklos muzikinė aplinka“. Kalbėjo dr. J. Bruveris, J. Burokaitė, A. Kalinauskas, dr. O. Narbutienė, R. Nomicaitė, dr. D. Petrauskaitė, R. Prusevičienė. Skambėjo kompozitoriaus kameriniai kūriniai.

Nacionalinės filharmonijos salėje gegužės 9 d. buvo surengtas iškilmingas Vlado Jakubėno minėjimas-koncertas.

... Vladas Jakubėnas kaip pilnavertis aktyvus dalyvis ir kūrėjas grįžta į Lietuvos kultūros istoriją.

„TIESA“

Čikagoje mirusio kompozitoriaus Vlodo Jakubėno devyniasdešimtasis gimtadienis gegužės 15 d. buvo prisimintas Balzeko lietuvių kultūros muziejuje. Prisiminimą suorganizavo ir velionies kūrinių koncertą surengė Vl. Jakubėno draugija, kurios pirmininkas Čikagoje yra Edvardas Šulaitis. Atsiminimais dalijosi iš Floridos atvykęs muz. Algis Šimkus, 1976 m. gruodžio 13 d. mirusio Vl. Jakubėno bendradarbis. Velionies kūrinius atliko čia viešintys Lietuvos solistai Lijana Kopūstaitė ir Algimantas Barniškis, čikagiečiai solistai Algirdas Brazis, Dalia Eidukaitė-Faneli, Tadas Rūta ir Jonas Vaznelis. Didžiausio dėmesio susilaukė Lietuvos muzikos akademijos Klaipėdos fakultetų prof. Aniceto Armino sudaryti mišrus kvartetas ir kamerinis choras. Skambėjo Vl. Jakubėno kūriniai, tarp kurių buvo ir jo harmonizuotos trys lietuvių evangelikų liaudies giesmės. Vl. Jakubėno devyniasdešimtojo gimtadienio prisiminime dalyvavo ir trumpą sveikinimo žodį tarė Čikagoje gyvenanti jo sesuo Halina Dilienė. „Tėviškės Žiburiai“

Pasaulio lietuvių dainų šventei - nauji pinigai

Taip atrodys proginė 10 litų nominalo moneta, kuri bus išleista nuo liepos 1 d.

ELTA

LIETUVA

DIENOS KELYJE,
NAKTIES SAPNUOSE-
TU GYVA MŪSŲ ŠIRDYSE

Pigiausia duona - Lietuvoje

Nuo 1993 m. kovo iki 1994 m. kovo didžiausia infliacija Baltijos šalyse užfiksuota Lietuvoje — 119,5 proc., o mažiausia Latvijoje — 34,2 proc. Estijoje per tą laiką kainos padidėjo 50,5 proc., informavo Statistikos departamentas. Šių metų kovą mažiausia infliacija buvo Latvijoje — 1,7 proc., didžiausia Estijoje — 8,9, o Lietuvoje — 3,3 proc.

Beveik visose tirtose prekių grupėse didžiausios vidutinės mėnesio kainos 1994 m. kovo mėnesį buvo Latvijoje. Čia brangiausia mėsa. Pigiausia jautiena ir kiauliena Estijoje. Paukštiena ir virta dešra pigiausios Lietuvoje. Pieno produktai irgi brangiausi Latvijoje. 10 kiaušinių pirkėjas pigiausiai gali įsigyti Lietuvoje — už 0,48 JAV dolerio.

Duona taip pat pigiausia Lietuvoje, o Latvijoje — 0,52 ir 0,67 JAV dolerio.

O štai obuoliai ir bulvės brangiausi Estijoje. Lietuvoje už bulves

kovo mėnesį mokėta perpus pigiau — 0,09 JAV dolerio, obuoliai taip pat buvo beveik perpus pigesni — 0,34 JAV dolerio. Pigiausiai kilogramą obuolių galima buvo nusipirkti Latvijoje — už 0,28 JAV dolerio, bulvės čia kainavo tiek pat kaip ir Estijoje.

Mėgstantiems stipresnius gėrimus geriausia Lietuvoje. Čia litras degtinės kainuoja 2,66 JAV dolerio, Latvijoje — 3,67, o brangiausia ji Estijoje — 4,34 JAV dolerio.

Nors kovą benzinas (A-92) buvo pigiausias Lietuvoje — tik 0,22 JAV dolerio, tačiau pigiausiai mėnesinį autobuso bilietą galėjo įsigyti Estijos gyventojai — už 1,99 JAV dolerio. Lietuvoje jis kainavo 2,09 JAV dolerio. Lyderis, kaip įprasta, Latvija — litras benzino — 0,35, o mėnesinis bilietas — net 4,82 JAV dolerio.

1994 m. kovo 15 d. Lietuvoje JAV doleris kainavo 3,929 lito, Latvijoje — 0,570 lito, o Estijoje — 13,568 kronos.

ELTA

Už 380 tūkst. dolerių Lietuva reklamuosis žurnale "Newsweek"

Tai pirmoji didelė Lietuvos investicija tarptautinėje spaudoje, jos tikslas — pritraukti kuo daugiau investitorių. JAV leidžiamas žurnalas „Newsweek“ platinamas visame pasaulyje 4,5 mln. egzempliorių tiražu. Lietuvos Vyriausybės įgaliotas Informacijos institutas pusmetį vedė derybas su „Newsweek“ redakcija. Kaip „Lietuvos aidui“ papasakojo instituto direktorius Julijus Novickas, jie bandė nusiderėti reklamos kainą, tačiau

amarikiečiai atsisakė net derėtis dėl to. Tokią kainą moka visos pasaulio valstybės ir nuolaidos netaikomos niekam. „16 puslapių supažindinimas su Lietuva kainuos 380 tūkst. dolerių, — sakė Novickas, — daugelis pasaulio šalių, tarp jų Estija, Bulgarija ir Rumunija, jau yra tai padarę. 16 puslapių įdėklas žurnale vadinasi "country profile" (supažindinimas su šalimi).

SEIMO „Lincoln“ — GARBINGIAUSIEMS SVEČIAMS MONIKA VILUTYTĖ

Per pastarąsias dvi savaites bendra Lietuvos-JAV įmonė „Vilniaus VISTA“ į Lietuvą atgabeno net tris „Lincoln“ markės automobilius. Vieną iš jų nupirko Lietuvos Seimas. Kitus du — turtingi Lietuvos piliečiai.

Naujasis Seimo pirkinys — tai jau aštuntoji šios markės mašina, atgabenta į Lietuvą. Vakar ją pats Seimo autoūkio viršininkas J. Šiaudkulis parvairavo į Seimo garažą. Tai — prestižiškiausias Seimo automobilis, skirtas reprezentaciniais svečiams vežioti. Tad sostinės gatvėse ji nedažnai pamatysime. Juk karališkojo luomo atstovai ar kitų valstybių prezidentai — ne kasdieniai mūsų šalies svečiai.

Bendros Lietuvos-JAV įmonės „Vilniaus VISTA“ direktorius M. Sankevičius, išlydėdamas iš šios įmonės garažo naujutėlį „Lincoln“, pasidžiaugė, kad Lietuvos Seimas pasirinko „Lincoln Town Car“ markės automobilį. Sako, JAV

Baltuosiuose rūmuose iš trijų „Lincoln“ markių tik dvi yra pripažįstamos. Viena iš jų — minėtoji.

Lietuvos Seimui šis automobilis kainavo 38050 JAV dolerių. Vairuos jį Seimo pirmininką vežiojantys vairuotojai. Techninę priežiūrą garantuoja bendra Lietuvos-JAV įmonė „Vilniaus VISTA“. Apdraustas jis bus Kauno draudimo kompanijoje.

Specialistai sako, jog „Lincoln“ markės automobilis — tai politikų, verslininkų ir Amerikos pensininkų pamėgta mašina.

Balsas iš USA:

Prestižiškam Seimo pirmininkui, prestižišką ir mašiną. O prestižiški doleriai, Lietuvoje ant medžių auga. Valdantieji ponai ima ir juos skina. Važiuodami su „Lincoln“ jie skaito vaikų nešamus plakatus: „Vaikai nori valgyti šiandien“, „Prezidente, gelbėk nuo bado“, „Prisisotinė, užjauskite mus, amžinai alkanus“.

„Šimtmečio prizas“ - šimtmečio sportininkui

Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vykdomasis komitetas nutarė Tarptautinio olimpinio komiteto prizą įteikti krepšininkui Arvydui Saboniui. Tai vienas iš tų prizų, kuriuos Tarptautinis olimpinis komitetas įsteigė, pažymėdamas šimtąsias olimpinio sąjūdžio metines, ir išsiuntė nacionaliniams olimpiniams komitetams, kad šie savo nuožiūra įteiktų juos labiausiai olimpiniam judėjimui nusipelnusiems žmonėms. LTOK gavo vieną tokį prizą. Nutarime dėl jo paskyrimo Arvydui Saboniui paži-

mimi šio krepšininko nuopelnai Lietuvos olimpiniam judėjimui, siekiant atkurto LTOK tarptautinio pripažinimo ir mūsų krepšinkams kovojant dėl Barselonos olimpinio žaidynių medalių.

Apie Arvydą Sabonį dažnai pasakoma: tokie talentai kaip jis gimsta kartą per šimtą metų. „Šimtmečio prizo“ paskyrimas jam tai taip pat patvirtina.

Lietuva Arvydui Saboniui — ne tik žodis, užrašytas ant Lietuvos rinktinės marškinėlių, bet žymiai daugiau.

Muitininkai prisiminė istoriją

Muitininkus pasveikino A. Šleževičius. Anot premjero, muitinė simbolizuoja valstybingumą, ekonominę šalies strategiją, padeda užtikrinti ekonominį stabilumą ir valstybės tvirtumą. Muitinei reikia padėti lėšomis ir technika.

kad ji kuo geriau kontroliuotų prekių judėjimą per sieną, 1994 m. muitinė į Lietuvos biudžetą numato pervesti 120 milijonų litų, o per I ketvirtį jau pervedė 56 milijonus.

Muitinės departamento direktoriaus pavaduotojas J. Jacevičius prisiminė istoriją — XIII amžių, kai muitai tapo svarbiu Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės išdo saltiniu, ir 1919 metų gegužės 8-ąją — Lietuvos Respublikos muitinės įkūrimo dieną. 1940 metais muitinių struktūrose dirbo 733 žmonės. Dabar muitinėje dirba 2646 darbuotojai, veikia 71 postas.

Lietuvos muitininkus šventės proga pasveikino Baltarusijos, Estijos, Latvijos, Lenkijos, Danijos, Rusijos Kaliningrado srities, Suomijos, Švedijos muitininkų atstovai.

Mis Lietuva-94

„Mis Lietuva-94“ - Kauno medicinos akademijos studentė Jurga Tautkutė.
EGIDIJAUS SKIPARIO nuotr.

„Akademia Femina“, „Lietuvos ryto“ dienraščio bei Lietuvos radijo ir televizijos surengtame baigiamajame konkurse dalyvavo 18 merginų iš Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių. Pretendenčių į grožio karalienės karūną amžius svyravo nuo 17 iki 21 metų.

Merginoms teko prisistatyti, pasirodyti publikai vakariniams rūbais, bikini, o „Talentų šou“ atstojė bendras konkurso dalyvių šokis. Režisavo Gintautas Zajančauskas. Šokti merginas mokė choreografas Algirdas Stravinskas.

Konkurso žiūri vertino dalyvių intelektą. Merginos atsakė į įvairius klausimus...

Atrinktos aštuonios finalininkės, kurioms vėl teko pasirodyti vakarinėmis suknelėmis ir bikini. Žiūrovai buvo supažindinami su finalo dalyvių matmenimis. Konkurso nugalėtoja J. Tautkutė 178 centimetrų ūgio, jos krūtinės ir klubų apimtis — 90, o liemens — 60 centimetrų.

ELTA, LA

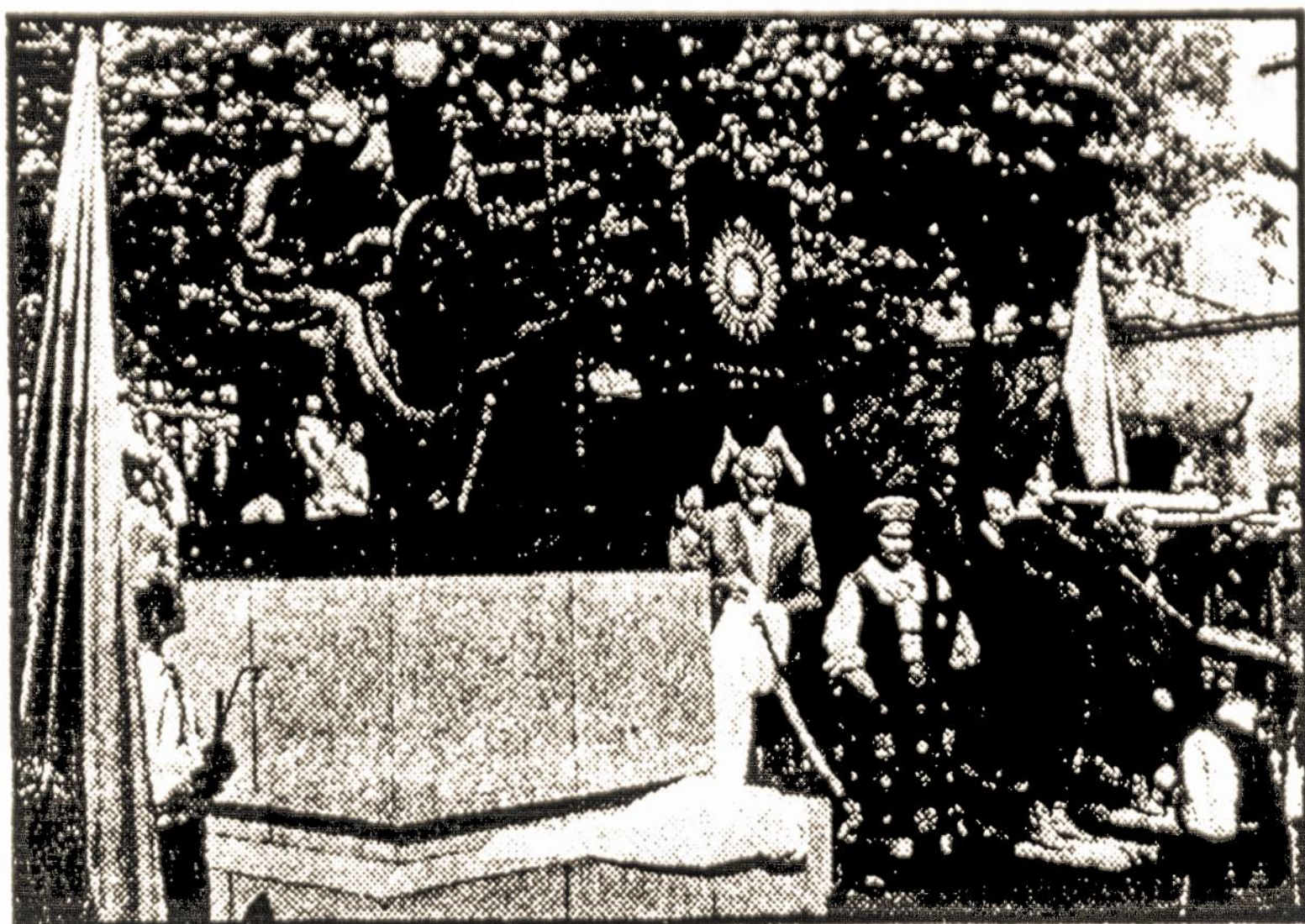
Lietuviško traktoriaus idėją pakeitė realesnė

Vilnius (BNS). Vėliausiai po dviejų metų Lietuvoje bus pradėti gaminti mažo galingumo vakarietiški dyzeliniai varikliai. Tokie varikliai iki šiol negaminami ne tik Lietuvoje, bet ir gretimose valstybėse.

Naujuosius variklius pagal Vokietijos firmos „KHD“ licenciją gamins Mažeikių valstybinė įmonė „Oruva“. Kaip BNS korespondentui pasakė įmonės generalinio direktoriaus pavaduotojas B. Paulauskas, ši firma į Lietuvą buvo pakviesta ketinant gaminti lietuvišką traktorių, tačiau, idėjai žlugus, ji pasiūlė parduoti licenciją ir gaminti Mažeikiuose dyzelinius variklius.

Varikliai bus skirti ivairioms statybos bei plentų tiesimo mašinoms, mažo galingumo traktoriams, krautuvams, siurbliams ir kitai technikai. B. Paulauskas mano, kad Lietuvoje jų paklausa bus labai didelė, todėl daugiausia variklių bus parduodama vidaus vartotojams. Firmos „KHD“ parengtas biznio planas numato, kad per metus bus gaminama apie 30 tūkst. variklių, kurie bus eksportuojami į įvairias užsienio šalis.

Paminėta spaudos atgavimo šventė

Visa Lietuva gegužės 7 d. minėjo jubiliejinę Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos dieną. Kaune, Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje atidengta ir pašventinta Petro Rimšos prieškarinio Nepriklausomos Lietuvos metais sukurta skulptūra „Lietuvos mokykla“.

Šventei prasidėjus prie Vytauto Didžiojo paminklo, padėjus gėlių Romo Kalantos susideginimo vietoje, dalyviai, grojant „Ažuolyno“ orkestrui, Laisvės alėja atžygiavo į karo muziejaus sodelį. Ten, šalia „Knygnešio“ ir „Sėjėjo“ skulptūrų buvo iškilmingai atidengta ir vyskupo Sigito Tamkevičiaus pašventinta Petro Rimšos skulptūra. „Jei ne motina, jei ne jos rate-

lio daina, per kurią ji į mūsų atmintį įverpė pačias didžiausias tautos vertybes, kažin ar būtume išlikę“, kalbėjo Knygnešio draugijos pirmininkė dr. Irena Kubilienė.

Kazimieras Blaževičius savo kalbon įpyknė ne tik Motinos, į šviesą išnešusios žodį, įvaizdį, bet ir priminė Motinos tremtinės, partizano Motinos auką.

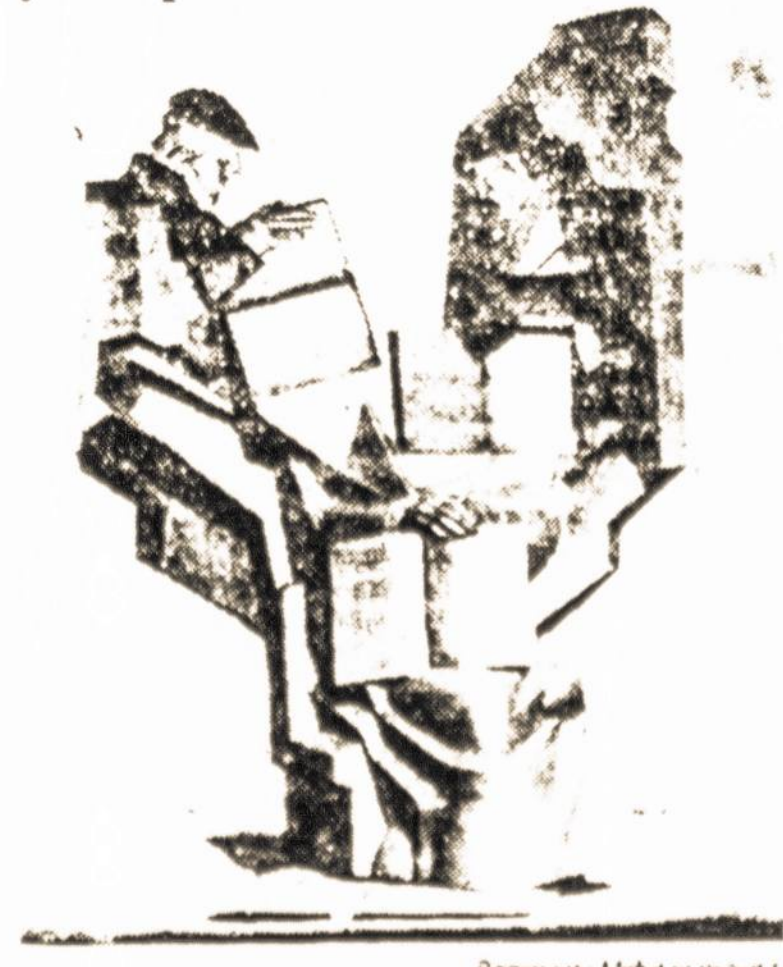
Vėliau prie namo K. Donelaičio gatvėje nr. 5 buvo atidengta atminimo lenta Petriui Ruseckui (1883-1945), Savanoriui ir Lietuvos kariuomenės kūrėjui, žymiam visuomenės veikėjui, žurnalistui, „Knygnešio“ tritomyje veikale aprašiusiam knygnešystės istoriją.

Paminklas Martynui Mažvydui

Ekspertų komisija — žinomi skulptoriai apžiūrėjo ir įvertino iš bronzos išlietą skulptūrą Martyno Mažvydo paminklui. Kombinato darbas įvertintas gerai. Šį paminklą Prūsijos ir Mažosios Lietuvos fondo užsakymu kuria skulptorius R. Midvikis ir architektas A. Kybrancas.

Pasitinkant pirmosios lietuviškos knygos 450-ąsias metines, (1997 m.) paminklą Martynui Mažvydui numatyta pastatyti Ragainėje (dabar — Nemanas), prie bažnyčios, kur mūsų raštijos pradininkas kunigavo, baigęs Karaliaučiaus universitetą. Dėl paminklo statybos susitarta su Rusijos Kaliningrado srities vadovybe. Siautėjant bronzos grobikams, Kaliningrado vadovybė nesiima garantuoti paminklo apsaugos.

Paminklo skulptūrinė kompozicija iš bronzos ir pjedestalas — granito kolona — bus montuojami Klaipėdoje. Tad skulptorius R. Midvikis ir siūlo baigtą paminklą laikinai, kol baigsis bronzos ažiotažas, pastatyti Klaipėdos paveikslų galerijos uždare skulptūrų kiemelyje. Paminklo užsakovai pasiūlymui pritaria. ELTA

Regimantas Andrius projektas

Kupolėle, švento Jono...

Sakoma, kad Joninių rytą saulė tekėdama šokinėja ir maino spalvas. Pamatyti šokinėjančią saulelę būtinai reikia, jei nori būti sveikas ir laimingas visus metus. Dar laimingesnis gali būti, jei stebuklingą paparčio žiedą suradai. Tie, kam pasisekė, pasakoja, kad panašus jis į žibantį, tviskantį ar vaivorykštės spalvomis žėrintį žiburėlį ir tik trumpam pražysta lygiai vidurnaktį. O jeigu nesuradom, tai nors palabinkim saulelę, pasidžiaukim vasarvidžio grožiu, gamtos ir gyvenimo jaunyste, į laukų gėlių vainiką įpinkime nors vieną slapčiausią svajonę...

Algimanto Žiūno nuotr.

JONINĖS

Ilgiausios dienos Šventė — Joninės, arba Rasos, turi gilią tradiciją. Daugiausia dėmesio šioje šventėje skiriama derliui.

Juozas Tumas-Vaižgantas

Lietuviškų rašmenų ilgesys

Ištraukos iš paskaitos Lietuvos Universitete 1924 m. gegužės 7 d. spaudos atgavimo metinių proga

1904 m. balandžio m. 24 d. senuoju kalendorium, o gegužės 7 d. naujuoju, Rusijos Imperatorius Mikalojus II pasirašė Ministerių Kabineto žurnalą, kur buvo nutarta, jog nuo šio laiko lietuviams jų spaudiniuose be rusų raidžių leidžiama teisėtai vartoti bet kurios kitos raidės. Šiuo nutarimu nebuvo panaikintas Kornilovo-Kaufmano-Mikuckio-Miliūtino sumanymas įskiepyti lietuvių literatūrai rusų vartojamus rašmenis; nebuvo pasakyta lietuviui vėl gali sugrįžti prie savo „latinicos“, lotyniškųjų rašmenų, modifikuotų lietuviškai. Rusijos administracija gėdijosi tai ištarti, nes tai būtų rodesis kapituliacija saujelei lietuvių bruzdikų. Bet tai jau buvo savaime aišku: lietuviui, per 40 metų kovoję su Rusų administracija dėl tų rašmenų, dabar puls prie jų, jau be jokios atodairės į kitus pirštuosius ir dar pirštinius rašmenis, ir šieji savaime išnyks iš lietuviškųjų raštų. Taip ir buvo. Šiandien niekam nebepareina į galvą griebtis jų šiuo ar tuo tikslu. Ir imdami į savo rankas lietuvių literatūros pavyzdžius rusų rašmenimis, šiandien jau literatines retenybes, mes tik saldžiai nusikvafojame; taip jie nepritiko lietuvių grafikai.

Gal tiek per šį Didįjį Karą netroškome politinės savo nepriklausomybės, kiek anuomet troškome sau tautinės kultūros laisvės. Rusų pusoficiozė „Novoje Vremia“ laikraščio korespondentas Moškovas tai yra šitaip Nr. 9397 išreiškęs: „Šitos pageidaujamos reformos lietuviui laukia, kaip žydai Mesijo: tikisi ją nebe toli beesant, ir pirmas klausimas, kuriuo kits kitą sutinka, ar ko negirdėjai apie raides“?

Sapnuoju vieną kartą, pats caras Mikalojus su žmona gavo nuo audros pasislėpti Vadakčių klebonijėlėje šiaudiniu stogu. Ryta, išlydėdamas, aš jį nutvėriau pusiau, kaip Jokūbas angelą, ir tariau: „Nebepaleisiu, kol nepasizadėsi pasirašyti lietuviams rašmenų laisvės“! „Vot čudak! Nu, bud po

tvojemu“! Tarė caras ir išvažiavo. Po kelių dienų nuvažiavęs į Panevėžio ūkio parodą, išvydau mėtomus plakatus, tyčia parodai iš Vilniaus generalgubernatorijos atsiųstus: jie skelbė lietuviams caro „malonę“ — lietuviškųjų rašmenų laisvę, ir aš buvau ištole pajutęs pasirašymo momentą.)

Gegužės 7 d. Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos diena.

Caro valdžia, supratus, kad lietuvių kalba ir tikyba — uola, į kurią atsimuša stačiatikybė ir rusinimas, po 1863 sukilimo uždraudė lietuvišką spaudą. Beveik 40 metų carizmas luošino lietuvių dvasią, naikino tautinę kultūrą. Lietuvis — ypač kunigai, knygnešiai, vyskupo M. Valančiaus lietuviybės puoselėtojai nepasidavė net tremiami, kalinami.

Antai po 1863 sukilimo caro valdžia Kretingos vienuolyną padarė kalėjimu nubaustiems kunigams. Čia įkalino kun. K. Domarką už tai, kad jis už 9 caro rublius nusipirko žemaitišką-lietuvišką laikraštį „Apžvalga“. Čia 3 metus kalėjo ir Kauno karo įgulos kapelionas kun. Felicijonas Lėlys, kuris lietuvių kareiviams caro armijoje 1884 platino lietuvišką spaudą. Vienuolyno sienų atskirtas, žandarų sekamas F. Lėlys suorganizavo laikraščio „Tėvynės sargas“ leidimą. Jį spausdino Tilžėje ir 2000 egz. slapta išplatindavo Lietuvoje. Kiti kalėjė kunigai F. Lėliui rašė straipsnius, padėdavo apsisaugoti nuo seklių. 1897 F. Lėlys „Tėvynės sargą“ redaguoti pavedė Juozui Tumui-Vaižgantui, kuris tuomet kunigavo Mosėdyje, ir išvažiavo į Kupiškį.

1904 05 07 caro valdžia atšaukė lietuviškos spaudos draudimą. Vyskupo M. Valančiaus ir jo pasekėjų-knygnešių — kova už lietuvišką spaudą buvo laimėta.

Lenkija ir Lietuva paduoda viena kitai ranką

Vitalijaus Suchockio pieš.

A. Brazauskas ir L. Valesa pasirašė sutartį

Balandžio 26 dieną Vilniuje Lietuvos ir Lenkijos prezidentai Algirdas Brazauskas ir Lechas Valesa pasirašė draugiškų santykių ir gero kaimyninio bendradarbiavimo sutartį.

Archajiniu papročiu moterys šoka pievoje ratelius, garbindamos augmenijos deivę. Merginos ir moterys renka žolynus, turinčius gydomąją galią, iš jų pina vainikus. Tie žolynai buvo vadinami kupolėmis, O pati šventė — Kupole. Kaip teigia istorikai, Kupolė galėjo būti augmenijos deivė, o jos dukra Rasa — augmenijos gaivintoja.

Svarbiausias solsticijos apeigų bruožas — laužų kūrenimas. Juos senovėje kurdavo ant būsimo rugių lauko. Sakoma, kad per Jonines Saulė sėdi soste.

• Grįžtantiems į Lietuvą politiniams kalinams ir tremtiniams Vilniuje bus įsteigti senelių namai. Tam tikslui Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Vilniaus miesto valdybai leista išnuomoti ne konkurso tvarka Tremtinių grįžimo fondui pastatą, esantį Valakampiuose.

Nori būti liesas - valgyk kopūstų

Gūžinius kopūstus valgome, galima sakyti, išties metus. Tačiau dar mažai vartojame žiedinių, Briuselio kopūstų, kalirapių, brokolių. Dabar pats laikas turguje ar daržininkų parduotuvėse nusipirkti ir pasisodinti kopūstų daigų. Kiekviename kolektyvinio sodo sklypelyje derėtų auginti nors šiek tiek kopūstų.

Gūžinių kopūstų lapuose yra 2,0-5,7 proc. angliavandenių, 1,2-2,3 proc. ląstelių, 100 g kopūstų esama apie 100 mg askorbininės rūgšties. Kopūstai ypač vertinami, nes juose yra nepaprastos formos askorbininės rūgšties, vadinamos askorbigenu. Tai pati patvariausia vitamino C forma. Kitos askorbininės rūgšties greičiai ir lengvai suyra smulkinant, pjaustant ir kitaip perdirbant kopūstus, o askorbigenas labai patvarus ir išsilaiko daugiau kaip metus. Šviežioje, žaliuose kopūstuose askorbigeno 50 kartų daugiau negu bulvėse. Šviežioje, raugintoje ir šaldytoje gūžiniuose kopūstuose yra ir kitų vitaminų: B₁, B₆, PP, karotino. Gūžiniuose kopūstuose atrasta ir vitamino U (gydo opas, iš lotyniško žodžio "ulcus" - opa).

Gūžinis kopūstas turi daug mikroelementų. Antai 100 g raugintų kopūstų yra 0,7 mg geležies, 0,13 mg vario, 0,25 mg mangano. Kopūstų sultyse yra medžiagų, turinčių hormoninių savybių, fermentų.

Medicinos praktikoje gūžiniai kopūstai pradėti vartoti po to, kai buvo nustatyta, kad jie gydo opas. Šviežios kopūstų sultys vartojamos skrandžio ir dvylikapirštės žarnos opaligėms gydyti, sergant gastritu ir sumažėjusiu skrandžio sulčių rūgštingumu. 3-4 savaites 3 kartus per dieną reikia gerti po 0,5-1 stiklinę drungnų kopūstų sulčių. Šviežios kopūstų sultys turi antiseptinį poveikį, gydo uždegimus.

Tartranoninė rūgštis, esanti kopūstuose, stabdo tukimą, riebėjimą. Jeigu nori suliesėti, valgyk kopūstų patiekalų. Kadangi kopūstuose mažai angliavandenių, juos rekomenduojama vartoti sergantiems cukralige. Šviežioje gūžiniuose kopūstuose esantys mikroelementai ir mineralinės medžiagos, ypač kalis, padeda išskirti iš organizmo skysčių perteklių.

Kai kurie medikai rekomenduoja ligoniams, sergantiems chronišku vidurių užkietėjimu, daržovių dietą, kurioje būtų šviežių kopūstų, morkų, burkelių, moliūgų.

Liaudies medicina rekomenduoja vartoti šviežius ir raugintus kopūstus, kad sustiprėtų skrandžio liaukų sekretinė veikla, pagerėtų žarnyno veikla. Kopūstai laisvina vidurius, varo šlapimą. Jie vartotini skorbuto ir chroninės dispepsijos profilaktikai.

Kosint ir sergant bronchų uždegimu, rekomenduojama gerti lygių dalių kopūsto, citrinos, juodojo ridiko sulčių kokteilį, pridėjus pagal skonį medaus.

Nerekomenduojama valgyti kopūstus žmonėms, sergantiems skrandžio ir dvylikapirštės žarnos opalige su padidintu skrandžio sulčių rūgštingumu, skrandžio ir žarnyno uždegimu, enterokolitais, kolitais, ypač šių ligų paaštrėjimo metu.

Doc. Juozas Vasiliauskas

"Lietuvos aidas".

SVARBUS PRANEŠIMAS

VISIEMS KUOPU FINANSU SEKRETORIAMS ORGANIZATORIAMS ir NARIAMS

SIEKdami sustiprinti organizaciją ir pagyvinti jos veiklą, nuo 1993 metų sausio 1 dienos skelbiame naujas narių prirašymo vietas. PAVADINTAS:

SLA "SĖKMINGAI ŽENGIANT I ANTRĄJĮ ŠIMTMETI"

Šiuo Vajaus metu siūloma, kaip naujai prisirašantiems nariams, taip ir esamiems nariams, užpildžius NON-MEDICAL/be sveikatos patikrinimo/aplikacijos, išsigyti šias apdraudas pagal naujas 1980 CSO Mokesčių Lentelės /1993 Versijos/:

1. **Viso Amžiaus mokama** - "Ordinary Life"
2. **20 Metų Mokama-Viso Amžiaus** - "Twenty Payment Life"
3. **Vienkartiniai sumokami mokesčiai** - "Single Premium"
4. **Akcidentalinė Apdrauda** tokioje sumoje, kokioje narys yra apsidraudęs ir galioja tik iki 70 metų amžiaus. Vaikams akcidentalinės apdraudos neduodamos.

Be sveikatos patikrinimo "Non Medical" apsidrausti gali:

Nuo 1 iki 75 metų - \$1.000 - \$5.000

Su gydytojo pažymėjimu "Medical Examiner's Report" galima apsidrausti iki \$10.000

Apdraudos suma negali būti mažesnė kaip \$1,000

Kartu su aplikacija turi būti atsiųsti metiniai mokesčiai.

Taip pat duodama nauja pigi "TERMINUOTA" apdrauda, kuri baigiasi kai nariui sueina 25 metai.

Terminuota apdrauda duodama nuo 1 iki 21 metų amžiaus.

Apdraudos suma negali būti:

mažesnė kaip \$2,000 ir nedidesnė kaip \$5,000

BROLIAI IR SESĖS, KVICEIAME JUS VISUS ĮSIJUNGTI Į NAUJĄ NARIŲ PRIRAŠYMO V A J Ų.

SUSIVIENIJIMO STIPRYBĖ-NARIŲ GAUSYBĖ

SLA PILDOMOJI TARYBA

8 1994 METAI, BIRŽELIS-JUNE

92 METŲ SUKAKTIS

SENIAUSIAS PASAULYJE LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS- "TĖVYNĖ"

SVEIKATA

SPAUDA MEDICINOS
KLAUSIMAI

KAS ŽINOTINA APIE VAISTUS

Turime kreipti daugiau dėmesio į mūsų ryjamas piliules bei vaistines sultis. **Žinovų teigimu, du iš penkių vartojame vaistus neteisingu būdu.** Kad to neatsitiktų, atkreipkite dėmesį į šiuos patarimus:

Nelaikykite vaistų vonios kambarėje esančioje vaistų spintelėje. Vaistinių nuomone, vonios kambario oras yra per šiltas ir per drėgnas vaistų sandėliavimui. Tokiose aplinkybėse laikomi vaistai greičiau genda ir nustoja savo veiksmingumo. Geriau yra vaistus laikyti vėsioje, sausoje patalpoje. Tik būtina pasirūpinti, kad vaistai būtų neprieinami vaikams.

Būtina išmokyti suprasti, ką vaistų įpakavimo etiketėje išspausdinti sutrumpinimai reiškia. Štai dažniausiai pasitaikantys:

a.c. (prieš valgį); p.c. (pavalgius);

q.d. (vieną kartą į dieną);

b.i.d. (du kartu į dieną);

t.i.d. (tris kartus į dieną);

q.i.d. (keturis kartus į dieną);

n.o.c.t. (nakties metu).

Niekomet neimkit vaistų tamsoje.

Pharmaceutical Manufacturers
Association

Migrenos priežastys

Apie 20 procentų žmonių, kuriuos kankina migrena, prieš įsiskaudant galvai, akyse ima „žiburiuoti“. Kartais jie mato įvairių formų žvaigždes, judančias, greit pranykstančias geometrines figūras. Po to akyse aptemsta.

JAV mokslininkai sukūrė naują migrenos atsiradimo teoriją. Jos autoriai mano, kad organizme staiga sumažėjus magnio koncentracijai, sutrinka galvos smegenų regos zonos neuronų impulsai. Magnis sustiprina nervų ląstelių membraną, suteikia galimybę funkcionuoti baltymams neuronuose. Neuronai, trūkstant magnio, perduoda impulsus iš vienos galvos smegenų dalies į kitą, todėl atrodo, kad skausmas liejasi lyg banga.

Labiausiai migrena kankina moteris, tik apie 30 procentų visų sergančių yra vyrai. Galima manyti, kad jų organizme dažnai kinta estrogenų kiekis, tačiau mokslininkai dar tiria šį faktą. Vienoms moterims migrena prasideda menstruacijų metu, o kitoms galvą skauda tik ovuliacijos periodu. Medikų duomenimis, tik ... 1 procentas moterų ir 29 procentai vyrų, kamuojamų migrenos, mano, kad jos atsiradimą sąlygoja hormonų kiekio svyravimai. Dažniausiai pacientai migrenos atsiradimą sieja su padidėjusiu kraujospūdžiu, o kai kada net supainioja su kitais negalavimais.

Migreną gali sukelti ir maistas. Sūris, šokoladas, žemės riešutai, raudonas vynas, kiti maisto produktai, kuriuose gausu tiramino, taip pat paskatina nelauktas nervų reakcijas.

Tyrinėtojai mano, kad dažnai migrena kankina silpną periferinę nervų sistemą turinčius žmones.

PATARIA GYDYTOJAS

Dėl paprasčiausios slogos 3 savaites sumažėja darbingumas, pablogėja žmogaus savijauta. Ją sukeliantys virusai iš anksto paruošia dirvą bakterijų infekcijai. Po virusinės infekcijos imunitetas būna labai trumpas arba visai jo nebūna. Sergant sloga, kataru, kraujo apytaką palankiai veikia gulėjimas ant pilvo. Tai trukdo infekcijai plisti į apatinius kvėpavimo takus, išskytos pakliūva ne į gerklą, bet į burną, o iš ten į skrandį, kur skrandžio rūgštys jas nugenksmina. Polinkis sirgti šiomis ligomis didėja vilkint netinkamais drabužiais, avint drėgnais batais, trūkstant A ir C vitaminų, neracionaliai maitinant, apskritai sumažėjus organizmo atsparumui. Klimatas didelio poveikio neturi.

Vaikų peršalimo ligas geriausia gydyti taip:

1 stiklinę avižų (nebeicuotų) užpilti 0,5 l pieno ir virinti ant silpnos ugnies 20 min. Nuovirą duoti išgerti prieš miegą. Infekcijai pažeidus plaučius, tokį nuovirą reikėtų gerti kas vakarą visą mėnesį.

TRIUŠMINGI

„SPROGIMAI“ GALVOJE

Galvoje pasireiškiančių „sprogimų“ požymių junginys (sindromas) dažniausiai „girdimas“ prieš pat užmiegant. Retkarčiais „sprogimų“ metu matomas šviesos žybtelėjimas, ar jaučiamas elektros srovės sukrėtimas. Galvos „sprogimai“ yra beskausmiai, nekenkia sveikatai ir nesukelia jokių sveikatos neregų. Gydytojai neturi aiškos nuovokos kaip paplitęs šis reiškinys yra, bet jie žino, kad jis dažniausiai reiškiasi vyresnio amžiaus žmonių galvose.

Štai viena nuomonė. Kiekvienas turbūt patyrė staigius, beskausmius naktinius raumenų trūkčiojimus. Proto „prieblandos“ metu, kuris randasi „snaudulio zonoje“, elektriniai išsitaismai gali pasireikšti visame kūne. Kai kurie neurologai galvoja, kad šie „sprogimai“ yra girdos sistemoje vykstančių elektrinių išsitaismų padariniai.

Daugelis „sprogimus“ girdinčių žmonių, iš baimės, kad tai gali reikšti kokią sunkią ligą, nenori apie tai gydytojui pasakyti. Bet tikrumoje nėra ko baimintis, nes tai nėra jokia liga ar kokios būsimos ligos požymis.

New England Journal
of Medicine

Vyresnio amžiaus žmonių
pusryčiai

5 šaukštai avižinių dribsnių, 7 šaukštai šalto virinto vandens, 3 šaukštai pieno, 1 šaukštas medaus, 4-5 lazdynų ar graikiški riešutai. Dribsnius iš vakaro užpilkite vandeniui, rytą supilkite pieną, sudėkite medų ir susmulkintus riešutus.

PERSKAITĖS "TĖVYNĖ"
DUOK DRAUGUI
GIMINAIČIUI